

10 FÖRVERKLIGANDE

10.1 Självförverkligande

¹Enligt lagen för självförverkligande måste alla själva förvärva all kunskap under utvecklingens gång. Av andra erhållet vetande måste individen i sinom tid själv kontrollera. Han kan, ifall det befinnes lämpligt, erhålla kunskap om det eljest oåtkomliga. Onödigt vetande meddelas icke. Det finns möjlighet för alla i femte och högre riken att skaffa sig kunskap även om kosmiska förhållanden (i den mån dessa kan förstås på lägre nivå) tack vare hela serien allt högre jag, som kan meddela sitt vetande till serien lägre jag. Det är emellertid en möjlighet, som begränsas av lagen för självförverkligande. Lagen verkar så restriktivt, att individen drar sig för att begära även önskvärt vetande om något i högre världar, som annars kunde erhållas. Man vill ej heller i onödan besvara högre jag i deras viktigare arbete. Man utgår ifrån att de högre bäst vet vad de lägre behöver och att de högre oombett meddelar allt nödvändigt.

²”Kosta vad det kosta vill; människan måste förr eller senare lära sig stå på egna ben, lära sig behärska sina omständigheter och sitt förstajags reaktioner,” fick en lärjunge, som för egen del räknat på bistånd, veta av sin lärare.

³Hur många inkarnationer det än behövs för detta, måste individen lära sig bli självständig, oberoende av andras hjälp, ifråga om riktig uppfattning av verkligheten och förmåga att rätt förverkliga livets mening, bli oberoende av alla slags andliga auktoriteter, heliga skrifter (”guds ord”) etc. Dessa skrifter må ge oss tankar, som vi kan analysera, tills vi insett deras riktighet eller felaktighet, men de får icke inge oss dogmer, som gör oss osjälvständiga.

⁴Olösta problem kommer igen i liv efter liv, tills vi löst dem på enda rätta sättet. De hör till våra nödvändiga egenskaper och förmågor och vårt självförverkligande. Vi kan aldrig fuska oss ifrån dem, inte undfly dem genom självmord, som många tror. Lär vi oss icke våra läxor, blir de bakläxor och ingalunda lättare. De kan falla under såväl skördelag som ödeslag. Den stora Lagen, sammanfattningen av alla natur- och livslagar, är en nödvändighetens lag.

⁵Också den mest livsokunnige och omdömeslöse är ”herre över sin egen vishet”. Det måste så vara enligt lagen för självförverkligande. Steg för steg genom otaliga erfarenheter förvärvar monaden kunskap om verkligheten. Och allas uppfattningar är absoluta. Däråt är ingenting att göra.

⁶Hela medvetenhetsutvecklingen är en oändlig fortgång från det obegripliga till det självklara. I egentlig mening självklart är endast det som uppenbarar verkligheten och Lagen. Det människorna kallar självklart är överensstämmelse med deras illusivitet och fiktivitet. Det i esoterisk mening självklara är det vi upplevat såsom uppenbarelse i självförverkligandet.

⁷Med självförverkligandet (”bli vad du är”) avses, för människans vidkommande, dels förvärv av kausal- (47:1-3) och essentialmedvetenhet (46), dels tillämpningen av livslagarna, hur påfrestande detta än må vara.

⁸Utan självförverkligande blir det ingen medvetenhetsutveckling. Visst är kunskapen om verkligheten, livet och livslagarna väsentlig, men endast för att vi skall kunna leva rätt. När kunskap förvärvats, är tillämpningen av denna kunskap det enda nödvändiga. Vi är här för att leva, för att göra erfarenheter och lära av dem, förvärva erforderliga egenskaper och förmågor. Den som tror att livet är till för nöjen och njutning, misstar sig fatalt. Den som icke inser att ”när livet är som bäst, är det arbete och möda”, har mycket kvar att lära.

⁹Att tillägna sig esoteriska kunskapen kan gå lätt nog. Men att lära sig tillämpa den kan taga många inkarnationer. Förståelse är en sak och förmåga att förverkliga något helt annat. Förståelse hör till medvetenhetsaspekten och förverkligande till rörelse- eller energiaspekten. Det är något som ännu icke ingått i det allmänna psykologiska vetandet, emedan man saknat kunskap om de tre verklighetsaspekterna. Därtill kommer ovetskapen om hur man skall tillgodogöra sig de energier som står till människans förfogande.

¹⁰Den som inte begripit och förstått, vet inte om han vet. Även den riktiga kunskapen är

vidskepelse, tills man genom eget arbete bemästrat den så, att man kan förnuftigt förklara varför man inser den vara riktig.

¹¹Patañjalis *Yogasūtraer* kan redovisas under lagen för självförverkligande. De visar människans väg till högre riken. Det är en mödosam väg, steg för steg stensatt genom eget arbete. Det är ingen den lättköpta frälsningens väg. Den har kostat "blod, svett och tårar". Det är den vägen, som alla måste vandra, hur många inkarnationer den än kräver.

¹²Livets mening är medvetenhetsutveckling. Det betyder i sak att livets mening är arbete. Väl den som insett att utan arbete finns varken bestående lycka eller glädje.

¹³Förstajaget har tre mål: att upptäcka enheten, att förvärva kunskap om verkligheten, att förvärva viljan att förverkliga. Det är med dessa insikter och förmågor vi kan bli dugliga redskap för planethierarkin och bli lärjungar.

10.2 Identifikation och frigörelse

¹Självförverkligandets väg genom hela kosmos är en kontinuerlig identifikation med något högre och frigörelse från något lägre. Därvid är att märka att det är frigörelsen, som automatiskt medför intuitiv förståelse för det nya och möjliggör förverkligandet. De fyra dygder, som lärjungen måste förvärva, är urskillningsförmåga; frihet från begär, fruktan och oro (lugn, "gudomlig likgiltighet"); självdisciplin; tjänande inställning. Genom utövandet av dessa dygder utmönstras automatiskt det lägre (hindret för medvetenhetsutvecklingen).

²Buddhas "mittens väg" genom "motsatsparen" utvecklar dessa fyra dygder. Det gäller ett ständigt val mellan gott och ont, sanning och lögn, kärlek och hat etc. Ju omsorgsfullare man gör valet, desto finare motsatspar upptäcker man, tills vägen blir den så kallat rakknivsvassa. Så blir till exempel valet mellan rätt och orätt tal, rätt och orätt tiggande etc. Man upptäcker undan för undan allt fler motsatspar, till slut motsatspar i nästan allt: rätt och orätt förståelse, rätt och orätt likgiltighet etc. Det blir därmed många tillfällen att utveckla urskillningsförmågan i den dagliga gärningen.

10.3 Självkänedom

¹Endast den känner sig själv, som är medveten om sin gudomlighet, och det blir man först såsom essentialjag. Ett kausaljag har nått insikten att det så måste vara. Med varje högre rike blir man allt mer medveten om monadens-jagets obegränsade möjligheter.

²Endast den känner sig själv, som är medveten om sin delaktighet i kosmiska totalmedvetenheten, monadens möjlighet att från att vara ett förstajag bli ett andrajag.

³Självkänedom är först och främst vetskap om egen utvecklingsnivå och egen begränsning. Därtill fordras insikt om hur mycket som återstår, innan man är färdig såsom människa, hur många inkarnationer som än åtgår till detta. Det är många fler än de flesta tror.

⁴Förstajagets viktigaste självkänedom är att detta jag icke på egen hand kan förvärva kunskap om verkligheten och livet, utan måste taga emot denna kunskap från de högre jag (andrajag) som äger denna kunskap. Förstajagets högsta möjliga uppgift är att vara redskap för andrajaget.

10.4 Människobedömning

¹Lärarna bedömer aspiranter på lärjungaskap efter helt andra måttstockar än människorna i gemen bedömer varandra. Intelligens, kunskap och lärdom är inte det viktigaste, utan "hjärtats egenskaper". Människans utvecklingsnivå visar sig väsentligen i hennes förståelse för livs-åskådningen, attraktionens egenskaper och strävan till enhet. Teoretiskt vetande är lätt förvärvat, men "hjärtats egenskaper" är resultat av många inkarnationers strävan.

²Det är dessa "hjärtats egenskaper" som sammanfattas med ordet "väsenkaraktär". En människa med en god, pålitlig, på osjälviskt tjänande inriktad väsenkaraktär är ett stort löfte. Är hennes intelligens, kunskap och lärdom bristfälliga, så kommer dessa att ökas och

utvecklas under provlärjungaskapet. Men är väsenskaraktären dålig, opålitlig, svekfull, inställd på självtillfredsställelse och inte tjänande, så kan den människan inte användas. Hon må sedan vara största intellektuella geni.

³Långt ifrån alla mentaljag blir antagna till lärjungar. Och det finns fall, där mentalt icke särskilt framstående människor blivit antagna, ja även sådana som på utomstående verkat intellektuellt ”svagpresterande”. I deras fall har en fullkomlig hängivenhet för läraren och en därur framvuxen obändig vilja att förverkliga läran medfört en snabbutveckling av alla deras användbara egenskaper, också intellektet. Blott intellektuell briljans kan däremot bli till ett allvarligt hinder för lärjungaskapet, nämligen i den mån den hos individen föder en alldeles oberättigad tilltro till egen förmåga att förstå och bedöma allt.

10.5 *Självbestämmdhet*

¹Självbestämmdhet betyder att själv bestämma att man vill härska över höljenas medvetenhetsinnehåll. Med närmast högre slag av medvetenhet lär sig lärjungar behärska det närmast lägre i en oavbruten serie: behärska det emotionala med det mentala, det mentala med det kausala, det kausala med det essentiala etc.

²Det krävs många inkarnationers erfarenhet, innan monaden såsom förstajag förvärvat självtillit och självbestämmdhet såsom nödvändiga förutsättningar för den målmedvetna offervilja som strävan att bli ett kausaljag innefattar. Det hör med till livets paradoxer att förvärva självbestämmdhet för att inse förstajagets otillräcklighet. Innan dess står förstajaget i vägen för sin egen fortsatta utveckling, och det gör jaget vanligtvis under en lång serie inkarnationer, innan det lärt sig lita till sin Augoeides. Vetskapen om dennes existens borde kunna underlätta frigörelsen från förstajagets begränsning.

³Det är en betydande skillnad mellan att bli befriad från fruktan och oro genom livstillit och lagtillit och att själv befria sig utan dylika hjälpmedel.

⁴I det medvetna arbetet på förvärv av självbestämmdhet är följande insikter av betydelse: Vad livsokunniga människor, som knappast duger till annat i livshänseende än att tro ont om alla och finner nöje däri, har för uppfattning, är totalt likgiltigt. Tids nog får de i någon framtida inkarnation lära om. Den som är beroende av andras omdöme, är andras slav.

10.6 *Sjävlömska*

¹Lyckan är en förmåga, som måste förvärfvas. Utan den förmågan kan förstajaget icke bli ett andrajag. På detta beror esoteriska talesättet ”det är människans plikt att vara lycklig”, ett orimligt tal för de livsokunniga.

²Såväl emotionalt lycko- som mentalt glädjetillstånd förutsätter självlömska, förmågan att glömma tanken på egna jaget och leva för andra, för ideer, för ideal etc. Det är tillstånd människan själv kan uppnå genom att göra sig oberoende av yttre förhållanden och likgiltig för emotionalväsendets stämningar. Totalt förfelat är kravet på andra att göra oss lyckliga. Detta krav är grunden till de flesta misslyckade äktenskap. Lyckan kommer till oss, när vi lever för att göra andra lyckliga. Glädjen tillhör mentalmedvetenheten och förutsätter mentala intressen. Sällhet är essentialmedvetenhetens natur och uppleves med essentialvärldens energier.

³Man blir alltid offer för illusiviteten, sålänge jaget är centrum, allting rör sig kring jaget, allting uppfattas i relation till egna jaget, sålänge det finns tanke på egna jaget. Det är endast i förstatriaden, som jaget är universums medelpunkt, jaget är något märkvärdigt. Frigörelse från detta jag (”glöm dig själv”) är förutsättning för kontakt (identifikation) med Augoeides och övergång till andratriaden. ”Jag lever icke mera jag, utan Christos lever i mig” betyder att jaget ingått i enheten, upphört att vara ett separatjag. Andrajaget har ingen tanke på sig själv utan lever i enheten.

10.7 Hinder för självförverkligandet

¹Såsom förstajag är monaden motverkad i sin utveckling av otalet slags hinder i alla sina höljen: fysiska arvet från föräldrar, eget arv av föregående inkarnationers sådd, av allsköns dåliga eller otillräckliga egenskaper och förmågor, av livsokunnig omgivning, av inympade vanföreställningar och fördomar, av defekterna i de kollektiviteter individen hamnat i etc. Det gäller att aldrig ge upp, att härda ut, att betrakta misslyckanden såsom nödvändiga lärdomar.

²Sålänge monaden identifierar sig med sin förstatriad eller med något av medvetenhetsinnehållet i sina inkarnationshöljen, är monaden ett förstajag.

³Sålänge människan för sin uppfattning av verkligheten och livet låter sig påverka av den härskande okunnighetens ideologier, saknar hon förutsättning att tillgodogöra sig esoteriska kunskapen, inspirationerna från Augoeides, uppnå kontakt med sin egen subjektiva kausalmedvetenhet. Hon måste frigöra sig från traditionella betraktelsesätt, teologiska, filosofiska och vetenskapliga dogmer.

⁴Det är stor skillnad på vår möjlighet både att ge och mottaga, om vi intresserar oss för innehållet i en annans tillfälliga inkarnationsväsen eller i hans kausalväsen. Men finns ej möjlighet till kontakt ens med lägsta slag av subjektiv kausalmedvetenhet (har individen ej uppnått högre emotionalstadium), så är vi ju hänvisade till hans förstajag.

⁵Förstajagets illusioner och fiktioner är de största hindren för monaden att förvärva kausal och essential medvetenhet. Det är dessa emotionala och mentala vanföreställningar, som håller individen–monaden fången i de mänskliga världarna, tills monaden definitivt bestämmer sig för att förvärva andrajagsmedvetenheten (enhetsmedvetenheten).

⁶Förstajagets största illusion är att det tror sig vara en ny individ med varje reinkarnation. Att ständigt på nytt behöva lära om, att gång på gång bli fången i illusioner och fiktioner, är det verkliga sisyfosarbetet.

⁷I varje ny inkarnation får individen börja från början med förvärvad livsinstinkt och latent anlag. Det finns risk för att han på nytt idiotiseras av okunnighetens vanföreställningar och vidskepelser. Med dålig sådd att skörda kan det hända att han inte får tillfälle att på nytt komma i kontakt med en gång förvärvad esoterisk kunskap och aldrig får möjlighet att återinra sig sitt gamla vetande. Innan esoteriska kunskapen blivit så allmänt spridd att en dylik kontakt är närmast oundviklig, finns ingen säkerhet till återförvärv. De som inser detta, gör allt de kan för att utbreda esoteriken. De förvärvar därmed rätt att få möjlighet till förnyad kontakt. De som sprider villoläror och motarbetar sanningen, icke endast går miste om den i nytt liv utan blir även oförmögna att uppfatta den.

⁸Allmänt sett är människan på barbarstadiet ett kaos. Hon känner ett, säger ett annat och gör ett tredje. På civilisationsstadiet tänker hon ett, känner ett annat, säger ett tredje och gör ett fjärde. På kulturstadiet börjar hon känna, säga och göra ett och detsamma. Och på humanitetsstadiet tänker, känner, säger och gör hon detsamma. Då som först är hon en enhetlig individ och pålitlig under alla förhållanden.

⁹Ett av de största hindren på vägen är oförmågan att tiga. Att kunna tiga är levnadskonstens viktigaste förmåga, och det ligger mycket mera däri än den oinvigde kan ana. Man prackar inte sitt vetande på de oemottagliga. Man vittnar inte om sig själv. Man talar inte illa om andra (första stadiet, tills man inser frihetslagens giltighet och slutar intressera sig för andras förstajag med alla dess fel och brister). Men konsten att tiga går djupare än så. Därmed avses konsten att inte känna och inte tänka annat än sådant som är sant, rätt och hjälpsamt. (Våra tankar om andra får vi igen med samma effekt.) Ifall folk kunde tänka själva och inte bara tänka vad andra sagt, skulle de själva kunnat räkna ut detta med vetskap om livslagarna.

¹⁰Sålänge man tror mänskliga förnuftet kunna bedöma allt, sålänge saknas också förutsättningen för att uppfatta de kausala vibrationerna, energierna, ideerna (sak samma).

10.8 Att övervinna passiviteten

¹Den mänskliga individen är så oerhört likriktad att en utomstående iakttagare av mänskligheten inte skulle behöva dra slutsatsen att varje individ har en egen, självständigt arbetande hjärna utan i stället att människorna är passiva och som sådana styres i väldiga kollektiv av några få hjärnor utom individernas kontroll.

²Denna passivitet måste den blivande esoterikern övervinna. Det handlar inte bara om att finna sig en uppgift och fullgöra denna, vilket är en nödvändighet. Det handlar minst lika mycket om att förhålla sig aktiv och självbestämd i sin egen medvetenhet gentemot alla utifrån kommande impulser, ”allmänna opinionens dåliga suggestioner”, dess färdiglagade åsikter om allt och alla. Han är principiellt skeptisk mot allt sådant, om vilket det sägs att ”alla vet det”. Han har genomskådat det allmänna passivt mottagande medvetenhetstillståndet såsom ett allvarligt hinder för medvetenhetsutvecklingen, hans egen och mänsklighetens.

³Detta hans inre aktiva tillstånd svarar mot ett aktivt liv i det yttre. För att vara mogen till lärjunge måste man ha en tillräcklig egen inre drivkraft, så att man är ständigt aktiv i lämpligt arbete utan yttre påtryckning. Människor, som förfaller till sysslolöshet i den påtryckningsfria atmosfären i en esoterisk skola, visar därmed att de inte har tillräcklig egen inre drivkraft och därför är omogna för lärjungaskap.

⁴Alla människor har icke samma mått av energi. Somliga har mera, andra mindre. Men innan man skyller sin överksamhet på verklig eller inbillad brist på energi, bör man noga studera hur man kan mer ändamålsenligt bruka det mått man ändå har. Mycket kan man vinna genom målmedvetenhet, gott samarbete med lämpliga människor, genomtänkt metod, koncentration på väsentligt, eliminering av oväsentligt (meningslösa, mekaniska vanor), noggrann förberedelse, vaksamhet på tidsslöseri och energiläckor (oro, irritation, negativ inbillning). Nödvändig för framgång är också insiktsfull iakttagelse av regeln ”den rätta tiden, den rätta platsen och de rätta människorna”.

10.9 Självaktivering

¹Självförverkligandet går automatiskt, ifall man lever för andra och glömmer sig själv, varmed menas att man upphör att vara centrum i sin cirkel, har uppmärksamheten riktad mot något annat än ”det kära jaget”, icke lever i sina höljesmedvetenheter. Det är därför man måste kunna glömma sig själv i arbetet, tjänandet. Enhetsupplevelsen i arbetet, tjänandet, utplånar ”självet”.

²”Mina höljen vill detta; jag vill det icke” är en god regel. Särskilt emotionalhöljets innehåll är svårt att bli fri ifrån. Esoterikern får lära sig att själv bestämma vad som får finnas i hans höljesmedvetenheter. Men därför fordras att han eliminerat de lägsta molekylarslagen i höljen. Detta gör han enklast genom att han aldrig uppmärksammar medvetenhetsinnehållet i dessa lägsta molekylarslag. De förlorar efterhand sin vitalitet och magnetiska attraktionsförmåga, avföres ur höljen och ersätts av högre slag.

³Sättet att aktivera högre medvetenhet är att rikta uppmärksamheten på denna, till exempel genom att begrunda (”meditera på”) det vi fått veta om denna. Därmed förstärker vi även det högres makt över det lägre.

⁴Slå dig inte till ro med konstaterandet ”jag är inget mentaljag, så det finns inga utsikter för mig att bli lärjunge”, utan vänd på resonemanget! Fråga dig: Vad utmärker mentaljaget som aspirerar på lärjungaskap? Svar: Att vara driven av mentalvilja. Alltså tjänande, uppoffrande arbete, vars motiv inte är emotionalt såsom beröm, belöning, ära, självbelåtenhet, stolthet och så vidare, utan enbart mentalt: det som driver till handling, arbete, uppoffrande tjänande är kunskapen, insikten om och förståelsen för vad som bör och måste göras. Då så. I samma mån som du, driven av kunskap, insikt och förståelse, utträttat något för helheten nyttigt och värdefullt, i samma mån är du också ett mentaljag – just då och just i det avseendet. Ju oftare och ju intensivare du sedan låter dig drivas av din kunskap, insikt och förståelse och sådana mentala

motiv, desto mer mentaljag och desto mindre emotionaljag blir du. Men i den mån det underliggande motivet är missnöje med att inte vara mentaljag, rädsla för att inte vara det eller kunna bli det snart, önskan att "bevisa" något för omvärlden etc. – i samma mån är motivet förfalskat.

10.10 Kunskapen måste tillämpas

¹Esoteriken ger oss kunskap om verkligheten, livet och de fundamentala livslagarna. Den befriar oss från okunnighetens illusioner och fiktioner. Allt detta är väsentliga förutsättningar för att vi ska kunna se vägen, som ligger framför oss, vägen vi ska gå. Men det återstår att gå den, och det förutsätter förmåga att gå. Den förmågan återstår att förvärva.

²Den "nyinvigde" tycker att "detta är allt man behöver veta". Men snart finner han att nu först börjar de egentliga svårigheterna, nu först kan han börja leva ändamålsenligt, nu först har han utsikter att lösa sina dagliga problem ändamålsenligt, nu först upptäcker han energi-aspektens betydelse och att levnadskonsten består i att fånga energierna och kunna använda dem lagenligt.

³När neofyten "fått andra graden", säger han sig att han ingenting vet och ingenting kan, så enormt tornar problemen upp sig framför honom. För varje steg han tar ökar dessa i antal och synes allt svårare att lösa. Och varje ny vision av vägen framför ger en hisnande känsla av okunnighet och vanmakt, perspektivet är alltför överväldigande. Endast tilliten till Lagen återger honom tillförsikten.

⁴Många som studerar esoterik är ivriga att få vetskap om allt fler fakta. Men vi får icke fler från planethierarkin än vi behöver för att kunna göra oss ett begripligt system, en allmän uppfattning av tillvaron, som kan tjänstgöra som en användbar arbetshypotes. Framför allt får vi inte fakta, som mänskligheten själv har möjlighet att utröna med hjälp av det tillhandahållna systemet. Det väsentliga är för övrigt icke den teoretiska världsåskådningen utan den praktiska tillämpningen av vad vi fått veta.

⁵Esoterikerna får vänta på mycket de skulle önska att få veta, tills åtminstone de lärda börjar beakta den esoteriska kunskap som redan finns. Den esoteriska eliten har redan avlägsnat sig alltför långt från övriga mänskligheten med risk för att förlora förståelse för allmäntmänskliga uppfattningar och bli främlingar för människorna, som de borde hjälpa. Det finns för övrigt ännu så många esoteriska fakta, som esoterikerna inte tillfullo utnyttjat, att de inte behöver lida brist på material. Och framför allt har de försummat att omsätta den erhållna kunskapen i praktiska livet. Det är en försummelse, som gör planethierarkin ohågad att meddela nya fakta för enbart teoretiska studier. Vi har fått veta tillräckligt för att kunna befria oss från härskande ideologier och förvärva en fundamentalt riktig verklighetssyn med överväldigande bevis på denna kunskaps tillförlitlighet. Mer fick inte heller de veta som blivit invigda i esoteriska kunskapsordnarnas tre lägsta grader. De som genom tjänande visar att de förtjänar att få veta mera och behöver dylik kunskap för alltmer effektivt tjänande, kvalificerar sig därmed för lärjungaskapet och sammanföres i grupper för gemensam undervisning. Dyliga grupper förblir esoteriska.

⁶Esoterikern får veta att kunskap visserligen är nödvändig men att den är praktiskt värdelös, om dess medvetenhet inte också visar sin energiaspekt. Han får veta att kunskap, som inte tillämpas i livet, är död kunskap, som endast medför ökat livsansvar. Han får de fundamentala fakta för att förstå tillvaron och dess lagar. Men de problem, som han tack vare denna kunskap kan lösa, måste han lösa själv. Ty det är enda sättet att utvecklas. De lösningar, vi snålar oss till av andra, försvårar våra möjligheter att lösa kommande problem. Även de i femte och sjätte naturrikerna har sina problem att lösa, för dem lika svåra som våra egna. Endast de problem vi själva löst kan vi omedelbart lösa i nästa liv.

⁷Teoretiskt vetande (fakta) kan man meddela andra. Men den erfarenhet vi har att ge är den som vi själva förverkligat. Den som söker att ge vad den är, skall finna att den börjar förstå,

att den börjar ingå i den verklighet som vetandet avser att införa oss i.

⁸Många svårigheter uppstår genom att vi inte begagnar vårt vetandes energi. Alla medvetenhetsyttringar är samtidigt energiyttringar. Och utlöses energierna inte i verksamhet, så måste de finna andra utlopp, och det blir i regel till vår egen skada i något avseende. Detta är ett av skälen till att den esoteriska kunskapen måste hemlighållas för dem som inte förstår att omsätta den i verksamhet.

10.11 Esoterikerns tjänande

¹Den som, ställd inför valet av olika vägar att tjäna medvetenhetsutvecklingen, alltid väljer den väg som mest gagnar hela mänskligheten, gör också själv de snabbaste framstegen. Att ge människorna kunskap om verkligheten, om livets mening och mål, är att befria dem från över nittio procent av de olösliga problem som de brottas med och lider under. När man ser de sökandes vanda i deras kamp att befria sig från okunnighetens (illusionernas och fiktionernas) mörker, måste man göra allt man kan för att föra dem in i verkligheten. Ge människorna kunskapen om verkligheten, och de löser själva sina problem!

²Esoterikernas tjänande bör bestå i att arbeta för esoterikens utbredning, skolans framträdande. Esoteriker bör inte tjäna på sådana områden, där människor med mindre kunskap och sämre förståelse kan göra en fullgod insats. Tjänandet av esoterikens sak kan endast esoteriker utföra, så om esoteriker försummar detta, vilka skall då utföra det nödvändiga arbetet?

³De som studerar hylozoik och esoterik, bör göra det med sikte på att själva kunna sprida förståelse för läran. Det blir en helt annan förståelse, om man studerar för att också hjälpa andra till förståelse än om man studerar enbart för sitt eget höga nöjes skull.

⁴Den som anser att det nödvändiga arbetet skall utföras endast i de högre världarna, på de ”inre planen” och att han arbetar endast från mentala och ”andliga” medvetenhetsnivåer, har inte rätt förstått förfarandet. Inre arbete, som inte på något sätt kommer till uttryck genom verksamhet i fysiska världen, är felaktigt inriktat och felaktigt inspirerat.

⁵Den som vill göra en insats i mänskliga medvetenhetsutvecklingen och ”kulturen”, bör icke endast förvärva de egenskaper och förmågor, den kunskap om verkligheten och den livsinstinkt som erfordras, utan gör dessutom klokt i att undvika allt som kan försvåra hans arbete. Det gäller att förenkla allt och inte komplicera, inte påtaga sig onödiga förpliktelser.

10.12 Emotionalitetens betydelse

¹Även för människor på högre stadier är emotionalmedvetenheten av mycket stor betydelse för deras utveckling, för såväl mystikern som mentaljaget. Det är således stort misstag att, som många högintellektuella gör, försumma att odla det emotionala. Utan emotionalmedvetenheten och dess effektiva medverkan kan förstajaget inte bli ett andrajag.

²Med det enbart mentala kan mentaljaget visserligen nå kontakt med det lägsta kausala (47:3) men inte nå det essentiala (46:7). Det mentala är nödvändigt för att individen skall bli ett andrajag. Men det är först genom samverkan mellan det högsta emotionala och det högsta mentala som detta blir möjligt.

³Det högre emotionala (48:3) möjliggör förvärv av attraktionens egenskaper, är nödvändigt för kontakt med essentialmedvetenheten och tillhandahåller den dynamiska energi som människan måste lära sig behärska. Det är via det högre emotionala, som mystikern kan mottaga inspirationer från visdomens och kärlekens värld (46), inspirationer nödvändiga för livsförståelsen, energier nödvändiga för självförverkligandet.

⁴Det är först när människan inser att förstajaget icke kan lösa tillvarons problem, som hon gör sig mottaglig för inspirationerna från andrajaget. Det är också först då hon söker kontakt med tillvarons enhetsmedvetenhet (essentialmedvetenheten).

⁵För att människan skall nå essentialmedvetenheten fordras att hon aktiverar emotionala

attraktionens energier och förvärvar emotionala attraktionens egenskaper. Tjänandet har i esoteriken symboliserats såsom "offer", emedan det kan vara påfrestande nog att övervinna hatet (repulsionen) genom kärleken (attraktionen). Men eftersom attraktionens energier såsom av högre emotionalt slag är starkare än hatenergierna i de lägre emotionala molekylarslagen, måste de segra, ifall de används ändamålsenligt. Genom att man brukar attraktionens energier blir de allt mer dominerande även i den egna emotionalmedvetenheten och erhåller dessutom automatiskt tillskott från essentialvärlden (från andratriadens essentialatom via kausalhöljets enhetscentrum). Detta vitaliserar också essentialatomen, så att den automatiskt genom sina vibrationer formar ett essentialhölje, som från början är embryonalt men sedan allt mer vidgas. Det blir därmed allt lättare att komma i kontakt med enhetsintuitionen och dess energier.

10.13 Det emotionala är bro till det kausala (47:2) och essentiala (46:7)

¹Innan individen blivit kausaljag, måste han även som mentaljag aktivera sin högre emotionalmedvetenhet för att kontakta enhetsvärlden och kunna mottaga enhetsenergi. Underlåter han detta, finns risk för att han "isolerar sig i elfenbenstornet" och ej når andra, hur mycket han än agiterar. Liksom teologerna predikar han då för döva öron eller för kyrkliga öron, som vill höra endast det som lugnar deras gnagande livsinstinkt.

²Att odla känslor tillhörande det högre emotionala (48:2,3) utvecklar oss mer än att odla det lägre förnuftet (47:6,7). Dessa känslor påverkar kausala övermedvetenheten och såsom attraktion även enhetsmedvetenheten (det essentiala, 46). Dessa emotionalvibrationer passerar även genom vår övermedvetna kausalmedvetenhet (47:2,3) och efterlämnar alltid spår, hur svag aktiveringseffekten än är.

³Den som från 48:2 kan få direkt, spontan, tillfällig kontakt med essentialvärlden, upplever en essential intuition och därmed essentialt vetande. Dylikt är alltid riskabelt att säga, ty alltför många har alltför lätt att inbilla sig ungefär vad som helst. De kan tro sig vara lärjungar, kausaljag och ännu högre jag, ty i emotionalvärlden är allt möjligt. Vi kommer att översvämmas av allsköns profeter, och början är redan gjord.

⁴När enhetsenergierna (46) strömmar ner i våra höljen och rätt uppfattas av emotionalmedvetenheten, följer därav att sinnet fylls med "den kärlek till allt levande, till individen (huruvida han än är), som är gränslös nog att tillåta total självuppoffring utan varje betingelse. Det betyder icke självuppgivelse eller självutplåning utan är den aktiva, handlande, spontana kärleken som förgäter de omedelbara instinkternas pockande krav: självbevarelseinstinkten, maktinstinkten". Verklig kärlek (essentialitet) är opersonlig, saklig, orubblig och främmande för allt slags egoism och sentimentalitet.

⁵Med aktiverad (konstant uppmärksam) högre emotional medvetenhet (48:3, attraktion) kan individen med esoterisk kunskap via enhetscentrum i kausalhöljet nå essentialvärlden (46:7). Odla denna förbindelse, utvecklas viljan till enhet med effektivitet i tjänandet. Man frågar då icke efter vad man har att ge, utan vad den andre behöver. Man glömmet sig själv och "identifierar sig" med den man vill hjälpa.

⁶Det finns en möjlighet att med den esoteriska kunskapen upprätta en förbindelse mellan högsta emotionalmedvetenheten (48:2,3) och essentialmedvetenheten. Jaget kan aktivera essentialmedvetenheten genom att förverkliga universella broderskapet i människans världar, särskilt fysiska världen, genom att leva för mänskligheten, evolutionen och enheten. Men monaden måste dessförinnan ha blivit ett mentaljag (47:5). All emotional energi har då blivit enbart dynamisk utan något av denna förfalskande sentimentalitet, som traditionellt räknas till "kristlig kärlek": Det är en avsevärd skillnad, om ett emotionaljag eller ett mentaljag aktiverar essentialmaterien med emotionalenergi. I senare fallet har individen blivit fri från varje tanke på frälsning och belöning, varje beräkning. Han tjänar därför att han icke kan annat. Därmed fås kontakt med det essentialas vishet och enhet.

⁷Det är emotionala attraktionsenergin, som måste via enhetscentrum i kausalhöljet aktivera essentialmaterien för att människan skall kunna bli ett kausaljag (förvärva lägsta medvetenhet i andratriaden). Lärjungen får av sin lärare inhämta hithörande metod.

10.14 Behärskandet av det emotionala genom det mentala

¹Fullt fria från beroendet av det emotionala blir vi först såsom kausaljag. Även mentaljaget behöver emotionalviljan för handling, såsom drivkraft. Det är först när kausalmedvetenheten aktiverats till viss styrka, som mentaljaget kan i viss mån undvara emotionalviljan.

²För att människan skall kunna göra sig oberoende av sina förhållanden och omständigheter i det fysiska måste hon befria sig från emotionala illusivitetens förblindande och fångslande makt och fruktan för det okända och framtiden. Detta är möjligt endast genom det mentala, som på emotionalstadiet är verkningslöst.

³Så länge monaden ännu är oförmögen att dirigera ner mentalenergierna i emotionalhöljet och därifrån vidare till hjärnan via eterhöljet, är den hjälplöst utlämnad åt sina olika höljesmedvetenheter och förblir vad den i de olika höljen är. Så länge monaden icke förvärvat medvetenhetskontinuitet mellan höljen, är den totalt identifierad med medvetenheten i det hölje där den för ögonblicket befinner sig; glömmer den därför vad den vet i de övriga höljen och förblir ett splittrat väsen.

⁴På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium – det emotionala och i huvudsak lägre emotionala – är emotional osårbarhet, oberördhet av allt, emotional stabilitet, gudomlig likgiltighet för vad som händer den egna inkarnationen, glömska av egna jaget (förstajaget) den mest eftersträvansvärda egenskapen: förutsättning för enhetsviljan. Den som vill bli mentaljag, måste lära sig fullständigt oberoende av allt vad känslor heter. Därmed menas ingalunda kärlekslöshet utan makt över känslolivet. Detta kan och måste behärskas genom mentalviljan.

⁵Glad och lycklig skall människan vara. Annars är det något fel på henne, ett fel som måste avlägsnas. Vi har ingen anledning att vara annat, när vi vet vår bestämmelse, att glädjen och lyckan för oss snabbast framåt, är av oerhörd betydelse för vår omgivning och ger bästa tänkbara skörd. Det hela är en känslsak, och för dem som förvärvat vilja en viljesak. Det emotionala skall icke behärska oss. Vi kan vara glada och lyckliga, om vi vill vara det. Annars är vi slavar under vårt emotionalväsen. Vårt mentalväsen är lyckligt (mentalvärlden är vårt himmelrike), så att den som ej är lycklig därmed bevisar sitt beroende av det emotionala.

⁶Planethierarkin anser att (ifall utvecklingen fortskrider som den hoppas) emotionalhöljets betydelse allt mer skall avtaga. Mänsklighetens uppmärksamhet kommer i stället att riktas mot dels det fysiska, dels det mentala. Det fysiska livet erbjuder så många olösta problem, och dessa kommer att tilldraga sig allt större uppmärksamhet, sedan mänskligheten föresatt sig att göra ett "paradis" för sina framtida inkarnationer. Det mentalas medverkan därvid kommer att öka allt mer i betydelse. Vetskapen om livets mening kommer också att medföra en allmän strävan hos människorna att bli mentaljag. Med insikten om att medvetenhetsutvecklingen är en omständlig och tidskrävande process och att man inte kan hoppa över mental medvetenheten för att plötsligt hamna i kausala och essentiala kommer teosofiska och övriga ockulta sekter att nyktra till och rikta in sig på närmare och mer realistiska mål. Folk kommer inte längre att önska leva i en fantasins skenvärld. Och därmed kommer också emotionalvärlden att "avfolkas" och befrias från de fantasikonstruktioner som tjuvar och bedrar. Emotionalhöljet blir tomt på sitt innehåll, och människorna kommer att ambulera mellan fysiska och mentala världarna utan mellanspel i emotionalvärlden.

10.15 Kausalmedvetenhetens erövring

¹Att förnuft, visdom (= enhet) och vilja är möjliga att uppfatta i de lägsta världarna, beror på närvaron av mentalatomer (47:1), essentialatomer (46:1) och superessentialatomer (45:1) även i lägsta materia (fysiska atomen, 49:1).

²Endast energierna från andratriaden (genom kausalhöljet) möjliggör evolutionen och alldeles särskilt högre medvetenhetsutveckling. Det är kausalenergierna, som möjliggör människans förvärv av kausalmedvetenhet. Mer än så. De möjliggör för oss att hjälpa varandra i allt som hör samman med medvetenheten. Förstajagets energier duger icke därtill.

³Andratriadens tre huvudslag av medvetenhet möjliggör hos förstajaget kontroll av fysiska höljena genom det mentala, av det emotionala genom enhetsmedvetenheten och av det mentala genom superessentiala medvetenheten.

⁴Avsikten är att varje liv skall medföra en fortlöpande rad av uppvaknanden. ”Framåt-skridande”, ”rörelse”, ”uppvaknande”, ”vidgande”, ”upplysning”, ”evolution”, ”växande” – dessa ord är endast ett fåtal av alla dem som avser skapelseprocessens både inre och yttre verkningar.

⁵Augoeides ser till att människan får göra de livserfarenheter som är nödvändiga för allt mer ökad livsförståelse. Och när tiden är inne för ”slutsputten”, träder läraren i femte naturriket till och övertar ledningen. Den svåraste fasen i denna utveckling är monadens självförvärv av livsförståelse. I esoteriken används uttrycken ”målmedvetet arbete”, ”kamp”, ”kriser”, ”konflikt mellan lägre och högre” (på grund av vibrationerna i de olika molekylarlagarna), ”ensamhetskänsla”, ”övergiveness”, varmed klargöres, att det icke är något lekverk att ila den normala utvecklingen under miljontals år i förväg.

⁶Rätt använd möjliggör kausalmedvetenheten för människan att klart uppfatta verkligheten, att se verkligheten såsom den är, oförvanskad av emotionalvärldens illusioner och mentalvärldens fiktioner. Det verkliga ändamålet med att läraren vägleder lärjungen i att utveckla kausalintuitionen är emellertid icke att ge denne en högre medvetenhet, med vilken han kan njuta av att få suveräna perspektiv på tingen, förstå sig själv och andra så mycket bättre, få lösning på kunskaps- och tankeproblemen. Det verkliga ändamålet är något helt annat, nämligen att utrusta lärjungen med ett redskap, varmed han kan uppfatta planethierarkins plan för mänsklig evolution, så att han kan bli en effektivare medarbetare i denna. Kausalintuitionens förnämsta uppgift är alltså att fungera som planmedvetenhet, ett faktum som behöver framhållas. Att kausalmedvetenheten dessutom kan användas för sådant, som har med lärjungens egen medvetenhetsutveckling att göra, är från lärarens synpunkt oavsiktliga och underordnade mål.

⁷När kausalmedvetenheten fungerar hos en människa, kan hon handla omedelbart och korrekt, ty hon är då i kontakt med planen. Ju fler människor, som förvärvar kausalmedvetenhet, desto fler kommer alltså i kontakt med planen. De kausalt medvetna uppfattar planen på ett och samma sätt, vilket utesluter inbördes oenighet i det väsentliga. Människornas oenighet om allt beror på dels deras illusioner och fiktioner, dels deras brist på perspektivtänkande, vilken gör att de hakar upp sig på oväsentligheter. De vetande käbblar inte inbördes.

⁸När tillräckligt många tillräckligt kausalt medvetna finns inkarnerade, förverkligas också planen.